

İSTANBUL İL MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ
HATEMOĞLU İLKOKULU

**HAYAL DÜNYASINDAN
KALEM DÜNYASINA**

HAYAL DÜNYASINDAN KALEM DÜNYASINA

Bu kitap İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nün düzenlemiş olduğu 'Geleceğin Yazarları Projesi' kapsamında Hatemoğlu İlkokulu öğrencileri tarafından hazırlanmıştır.

İzinsiz çoğaltılamaz ve paylaşamaz.

Proje Koordinatörü: Erhan NAMLI

Editör: Erhan NAMLI

Kapak Tasarımı: Erhan NAMLI

Okul Müdürü: Özcan YETKİN

Sorumlu Müdür Yardımcısı: İlkay SARIGÖL

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ.....	3
ELİF OKULDA.....	4
EFSANE BİR FUTBOL MAÇI.....	5
ÇANAKKALE SAVAŞI.....	6
BAYRAM SÜRPRİZİ.....	7
KÖY MACERASI.....	8
BU BEYDA'NIN HİKAYESİ.....	9
SABIRLI OL.....	10
AMAZON ORMANI.....	11
PLANLI ÇALIŞMAK.....	12
KARIŞIK RENKLİ ÖRDEK.....	13
HER ŞEYDE VARDIR BİR HAYIR.....	14
UZAY.....	15
MERT'İN ORMAN GEZİLERİ.....	16
YALAN SÖYLEYEN ÇOCUK.....	17

SUNUŞ

Sevgili öğrencilerim yazma serüveninde hep birlikte çok verimli bir dönem geçirdik sizlerle birlikte hayal dünyamızdakileri yazıya dökmek ve sizlerin yazarken aldığı keyfi gözlemek benim için eşsiz bir deneyimdi sizlerin yaşınızdan büyük bir kaleminiz olduğunu gözlemledim ve bir kez daha sizlerle gurur duydum belki aranızdan çok uzak olmayan bir zamanda geleceğin yazarı olacak kişiler çıkacak ve eserleri çok konuşulacak belki bir çok dile çevrilecek eserlere sahip olacaksınız. Belki de siz büyük bir yazar olduktan sonra daha kaleminizin emekleme döneminde yazmış olduğunuz bu eserlere bakıp ne günlermiş çocukmuşuz dünyayı safça ve çocukça bir deneyimle görmüşüz diyeceksiniz. Bense bir köşede oturup çayımı içerken birlikte hayal kurduğumuz kütüphaneyi duymuşayacağım ve en büyük zenginliğimizin hayal etmek olduğunun farkına bir kez daha sizlerin sayesinde varmış olacağım.

ERHAN NAMLI

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ÖĞRETMENİ

ELİF OKULDA

Elif okulda sırasında oturdu tam defterini açacaktı ki arkadaşı Demir ona seslendi.

-Elif çabuk buraya gel. Dedi

Elif onun yanına gitti etrafına baktı ama kimseyi göremedi. Elif

-Demir neredesin ? dedi. Daha sonra dışarı çıktı. Dışarıda herkes koca ağacın etrafında toplanmıştı. Elif oraya gitti.

-Ben sizi sabahtan beri arıyorum siz neredesiniz dedi.

-Zeynep ağlıyor diye cevap verdi Demir. Elif Zeynep'e baktığında İkra Elif'e her şeyi anlattı. Meğer Zeynep'in teyzesi ölmüştü. Elif hiç umursamadı. Arkadaşı Zümra Elif'e lütfen biraz saygılı ol diye çıkıştı. Elif sınıfa gitti biraz düşündü. Çok üzüldü, oraya gidip Zeynep'ten özür diledi. Onu teselli etti. Zeynep artık çok daha iyi hissediyordu. Zil çaldı herkes sınıfa gitti. Elif, Demir, İkra, Zeynep, Zümra sıradayken öğretmenleri onlara

-Bugün sizlerle soyut kavramları göreceğiz dedi. Onlardan soyut kavramlara örnek vermelerini istedi. Demir söz aldı.

-Saygı öğretmenim dedi.

Öğretmen bir hayli yaramaz ve haylaz olduğu için Demir'den bu cevabı beklemiyordu. Ona Peki bana saygının ne olduğunu örnekle anlatabilir misin dedi öğretmen. Demir biraz önce Elif'in Zeynep'e yaptığı saygısızlığı anlattı. Elif bu olayı bir kez de öğretmenin duymasından dolayı üzgündü ama yaptığı hatayı da daha iyi bir şekilde anlamıştı. Öğretmen bir süre saygı kavramı üzerinde durdu. Elif Zeynep'ten tekrar özür diledi. Artık kendi içinde bir karar verdi. Saygı kendine yapılmasını istemediğin şeyi başkasına yapmamaktı. Aynı şeyi bir başkası ona yapsa hoşuna gitmezdi o da kimseye saygısızlık yapmayacaktı.

GÖKÇE SEZER

EFANE BİR FUTBOL MAÇI

Bir Bayern M¼nih-Dortmund maçıydı Şampiyonlar ligi yarı finaliydi.İki takım da gol atamıyordu. 23.dakikada Bayern M¼nih atak yaptı. Top ceza sahası içinde M¼ller'e geldi. M¼ller rakip takımın kalecisinin sakatlandığını ve yerde yattığını görd¼. Çok kolay bir sekide gol atacakken topu taca attı. Arkadaşları ona kızdı. Rakip takım futbolcuları ve taraftarları onu alkışladılar. İlk yarının bitmesine sayılı dakikalar kala Dortmund bir gol attı ve 1-0 öne geçti soyunma odasında herkes M¼ller'e kızdı eğer o gol¼ atsaydın biz 1-0 önde olacaktın kahraman olmanın gereğı yok dediler. M¼ller ise onlara fair play daha önemli dedi. Onlara alt yapıdayken hocasının bir sözünü söyledi. Centilmenlik tüm kupalardan daha büyüktür. Harry Kane ona boş yapma M¼ller dedi. M¼ller cevap vermedi. Ve ikinci yarı başladı . Bayern M¼nih ikinci yarı çok iyi oynadı. 83, dakikada M¼ller bir gol attı ve skor 1-1 oldu daha sonra M¼ller son saniyede topa kafa vurdu ve top gol oldu Bayern M¼nih 2-1 öne geçti ve maç bitti. Bayern M¼nih finale kaldı. Herkes M¼ller'e koştı galibiyeti kutladılar.

Maçtan sonra onu altyapı hocası tebrik etmek için aradı. Ona eğer orada topu dışarı atmasaydın ve maçı kazansaydın bir süre sonra seni herkes unutacaktı ama artık sen bir efsane oldun artık seni kimse unutmayacak. M¼ller teşekkür etti. Bayern M¼nih final maçını da kazandı M¼ller ise turnuvanın en iyi oyuncusu seçildi. M¼ller öd¼lü altyapı hocasına hediye ettiğini söyledi.

EMİR ALP MUSTAFAYEV

ÇANAKKALE SAVAŞI

Çanakkale savaşında çok kanlı bir gün geçiyordu. Her tarafta mermiler vardı insanların çoğu yerde yatıyordu. Bazıları ölmüştü bazıları ise yaralanmıştı. Ortalık bir toz bulutu olmuştu ve göz gözü görmüyordu.

Savaşa yaralıları toplamak için ara verdiler. Seyit onbaşı Türk askeri çok güçlü olmasıyla bilinen bir askerdi. Yaralıları toplamak için verilen arada seyit onbaşı ahhhhhhh diye bir ses duydu. Eğildi ve sesin nereden geldiğini anlamaya çalıştı. Sonunda sesin nereden geldiğini buldu. Bu bir Türk askeri değildi. Ona yardım etmek istedi. Arkadaşı Ali ama o bizim düşmanımız ona yardım etme dedi. Seyit onbaşı ona o şu an yaralı savaş kurallarına göre ona yardım etmeliyiz dedi. Onu sırtına aldı. Seyit onbaşı gerçekten çok kuvvetli bir askerdi. Bu savaş esirine Türk askeri çok iyi baktı.1 hafta sonra esirleri değiştirdiler yaralı askerde kendi tarafına geçti. Bu zamana kadar Türk askerlerini çok kötü anlatmışlardı. Herkes ona neler yaşadığını sordu. O da her şeyi anlattı. Artık Türk askerinin kötü olduğuna kimse inanmıyordu. Herkes demek ki bu zamana kadar bizlere savaşmamız için yalan söylemişler dedi. Bazı askerler artık savaşmak istemediklerini söylediler. Savaş o tarihten sonra Türkiye için çok kolay oldu.

Seyit onbaşı ile ilgili savaşla ilgili birçok şey söylendi. Ama bu olay hiç unutulmadı. Seyit onbaşı öldürerek değil yaşatarak savaşın seyrini değiştirmişti. Savaşın Türkiye kazandı. Artık her yere Çanakkale geçilmez yazacaktı.

BEDİRHAN KOLANCI

BAYRAM SÜRPRİZİ

Bayramın ilk günü idi. Güneş bayramın gelmesini sabırsızlıkla beklemişti. Evet o gün gelmiş çatmıştı. Güneş hemen kahvaltısının yapıp odasına çıktı. Hemen bayramlık elbisesini dolabından çıkarttı ve aynada baka baka giydi.

Dışarı çıkıp arkadaşı duruyu alıp yürüdüler Güneş birkaç kişi ile bayramlaştı. Bir köşede oturdular ve konuştular. Güneş duruya çok istediği hep hayal ettiği şeyi söyledi

-Ben bayram harçlıklarım ile kendime bir bisiklet almak istiyorum.

-Umarım o kadar çok harçlık toplayabilirsin. Diye cevap verdi ona Duru. Daha sonra evlerine döndüler ve aileleriyle bayramlaştılar . daha sonra diğer arkadaşları Ranya'yı da yanlarına aldılar ve gezmeye gittiler akşama doğru annesi Güneş'i çağırdı. Artık büyüklerle bayramlaşmaya gideceklerdi. Güneş bayramın birinci günü ve bayramın ikinci günü hep bir yerlere gitti. Gittiği yerlerde amcası dayısı, halası, teyzesi, dedesi, anneannesi, babaannesi ve daha birçok kişi ona harçlık vermişti Güneş harçlıklarını çantasına koyuyor ve sıkıca fermuarını kapatıyordu. Akşam eve gidince onları sayacaktı ve sonunda vakit gelmiş çatmıştı. Çantasından bütün parasını çıkardı. Tam 1000 TL toplamıştı yeni bir bisiklet alacağı için çok heyecanlanmıştı. Ertesi gün Duru ve Ranya ile birlikte bisiklet satan yere gittiler. Bisikletlerin fiyatlarını sordular. Ama duydukları fiyatlar çok fazlaydı ve en sonunda güneşe bir bisiklet almak için parasının çok yetersiz olduğunu anladı. Duru'nun aklına bir fikir geldi ve hemen söyledi

-Madem senin paran bisiklet almaya yetmiyor benim de bir bisikletim yok ikimiz paralarımızı birleştirelim ve bir bisiklet alalım

-Ama bisiklet kimde kalacak? Dedi Güneş .

-Ranya 1 hafta sende kalır bir hafta da sen de kalır diye cevap verdi. Bu çözüm ikisinin de aklına yatmıştı gidip ortaklaşa bir bisiklet aldılar.

Okullar başlamıştı Türkçe dersinde öğretmen 'bir elin nesi var eki elin sesi var ' atasözünü anlattı ve örnekler verdi Güneş'ten de bir örnek istedi Güneş Duru ile birlikte aldıkları bisikleti örnek gösterdi. Öğretmenleri ikisini de tebrik etti atasözlerini yaşayarak öğrendikleri için hiç unutmayacaklarını söyledi.

İKRA NAZ URFALI

KÖY MACERASI

Bu bayram Elif ve ailesi her zamanki gibi köye gidiyordu en son köy eğitmelerinin üstünden 1 sene geçmişti. Elif köyü bira unutmuştu. Ama içinde yine de bir özlem vardı. Az da olsa oraya dair bir şeyler hatırlıyordu.

Bayramın 1, günü köye geldiler. Burası yaşadıkları şehir İstanbul 'dan çok farklıydı. Evler vardı fakat bu evler yüksek katlı değildi. En fazla iki katlı evler vardı. Burada hayvanlar İstanbul'daki hayvanlardan çok farklı hayvanlardı. Burada inek, ördek, keçi, koyun tavuk, horoz ve ismini sonradan öğrendiği kazlar vardı. Bu kazlar diğerlerinden farklı olarak insanların üstüne saldırıyordu. Elif bu yüzden kazlara hiç yaklaşmıyordu. Buradaki insanlarda çok farklı konuşuyordu. Elif onları anlamıyordu. Anlamadığı zamanlarda babasına soruyordu. Babasının da o dili konuştuğunu görünce şaşkınlığı daha da artıyordu.

Elif köyde dedesiyle gezmeyi severdi. O dedesiyle birlikte ineklerin peşinden gidiyordu. Saatlerce ot yemelerine rağmen nasıl doymadıklarına şaşırıyor ve dedesine soruyordu. Dedesi ona eğer doymazlarsa gece uyuduğunda seni yerler diye cevap vermişti. Elif sıkılıyor ve gitmek istiyordu ama bu sebeple eve gidelim artık diyemiyordu. Akşam eve döndüklerinde burada herkes erkenden uyuyordu. Elif 'de normal zamanlarda saat 12'de uyuyordu ama artık burada saat 9 da uykusu çoktaaaaaan gelmişti. O da herkes gibi köy hayatına çok çabuk alışmıştı ki babası artık tatilin bittiğini eve döneceklerini söyledi.

Elif şaşkınlık, korku heyecan verici bu köy hayatını çok sevmişti. Buradan gitmek istemiyordu. Biraz daha kalmak için annesine ve babasına yalvardı. Hatta anne ve babasına siz gidin ben burada kalayım siz seneye yine gelirsiniz dedi. Herkes buna güldü. Babası ona kızım sen neden burada kalmak istiyorsun deyince Elif'in cevabı yine herkesi güldürdü.

-Babacığım ineklerimiz daha doymadı ki.

ZEYNEP DURAN

BU BEYDA'NIN HİKAYESİ

Bir varmış bir yokmuş Beyda adında çok güzel bir kız varmış hem ahlaki açıdan hem de fiziki açıdan çok güzel bir kızmış. Beyda ipekten yumuşak saçları ve masmavi ışıltılı ışıltıdayan gözleri varmış görenler Beyda'nın güzelliğine hayran olurmuş. Fakat bu güzelliğinin aksine onun hayatında çok talihsizlikler olmuş .

Beyda doğduğu zaman babası hastaneye giderken yolda araba kazası yapmıştı. Onu arabanın içinden kötü adamlar çalmıştı. Çok güzel bir bebek olduğu için onu başkasına para ile vermek istiyorlardı. İçlerinden biri biraz daha beklersek bu kız çok daha güzel olur onu daha çok paraya satabiliriz diye bir fikir verdi. Diğerleri de bu fikri onayladılar ve Beyda'yı büyüttüler Beyda 7 yaşına geldiğinde arkadaşları gibi okula gitmek istiyordu ama onu kaçıran ailesi bildiği insanlar okula gitmesini istemiyorlardı. Beyda bu duruma çok üzülmüyordu her sabah okula giden çocuklara bakıyor dönerken de o gün okulda ne yaptıklarını uzun uzun anlatıyordu. Beyda'ya neden okula gelmediğini sorduklarında okulun kötü bir yer olduğunu o yüzden ailesinin onu okula göndermek istemediğini söylüyorlardı. Beyda'nın arkadaşları da bunun yalan olduğunu ona söylediler.

Beyda karar vermişti bir günde olsa okula gidecekti. Okulda ne olduğunu gözleriyle görmek istiyordu. Arkadaşlarına yarın ailemden gizli ben de okula gideceğim sizlerle birlikte dedi. Sabahleyin ailesi uyurken kapıyı açtı ve okula giden arkadaşlarıyla birlikte yola çıktı ve okula geldi. Okulda herkes İstiklal Marşını söyledi ama Beyda İstiklal Marşını bilmediği için okuyamadı. Beyda okulda öğretmenlerin dikkatini çekti onu müdürün yanına getirdiler sen kimsin diye sordu ona müdür Beyda diye cevap verdi senin annen yok mu neden bu zamana kadar okula gelmedin diye soru sordular Beyda ailesinin onu neden okula göndermediğini anlattı anlattığı hikayeyi öğretmenler ve müdür hayret ederek dinlediler ve bu durumdan şüphelendiler daha önce hiçbir kişi okul hakkında bu kadar kötü şeyler söylememişti. Beyda'ya evde de kötü davranıyorlardı Beyda bunları da anlattı öğretmen ve müdürler iyice şüphelenmeye başladılar.

Hep birlikte Beyda'nın evine gitmeye karar verdiler ve gittiler müdür ailesiyle konuşmak istedi. Ailesi Beyda'ya çok kızdı müdür onlara birkaç tane soru sordu onlar sorulara yalan cevap verdiler müdür durumdan şüphelendi ama bir şey belli etmedi okula gelsin deyip oradan ayrıldı sonra hemen polise gitti. Polise durumu anlattı. Polis bu olayı araştırdı sonunda Beyda'nın 7 sene önce kaçırıldığını buldu Beyda'nın ailesi Danimarka'da yaşıyordu babası ölmüştü ama annesi yaşıyordu. Beyda'yı aldılar ve gerçek ailesine teslim ettiler annesi çok sevindi ve çok ağladı Beyda bir şey anlamıyordu ama içinde tarif edemediği bir sevinç duyuyordu. Beyda geri kalan hayatında çok mutlu olmuştu.

ZEYNEP GÜNEŞ FİDAN

SABIRLI OL

2 tane kardeş varmış bu iki kardeş köyde yaşıyorlarmış. Ama canları çok sıkılıyormuş. Bir türlü vakit geçiremiyorlarmış. Ne yapsak ne yapsak acaba diye sürekli düşünüyorlarmış. Sonra büyük kardeş küçük kardeşe demiş ki böyle olmaz bir şeylerle uğraşmamız gerekiyor.

Küçük kardeş demiş ki burada ne yapabiliriz ki burada her yer orman ova, dağ bayır ve yeşilden başka bir şey yok. Büyük kardeş bence koyun besleyelim diye cevap vermiş. Hem çobanlık yaparsınız hem de para kazanırsınız demiş. Küçük kardeş istememesine rağmen aklına daha parlak bir fikir gelmediği için kabul etmek zorunda kalmış. Böylelikle bir karar almışlar ve bir ahır yapmışlar. Daha sonra 5 tane koyun almışlar ve o koyunlara bakmaya başlamışlar.

Küçük kardeş sabırsız ve çok isteksiz olduğu için hemen sıkılıyormuş hayvanları otlatmaya gittiklerinde hadi artık dönelim abi diye sürekli abisini darlıyormuş. Büyük kardeş de sıkılacak bir şey yok bak ne güzel açık hava, doğa, yeşillik, kuşlar, kelebekler, ağaçlar her yerde insanların arayıp da bulamadıkları her şey burada var demiş. Büyük kardeş bak kardeşim güzel bakarsan güzel görürsen güzel yaşarsın demiş. Hem eğer güzel bakmazsan nereye gidersen git nerede olursan ol çok sıkılırsın demiş. Elimizdekilerin kıymetini bilmeli ve sabırlı olmalıyız diye devam etmiş büyük kardeş konuşmaya Biraz zaman geçmiş havalar soğumuş kış olmuş sonra havalar ısınmaya başlamış ilkbahar olmuş biraz daha zaman geçmiş ve yaz mevsimi gelmiş büyük kardeş ve küçük kardeşin koyunları yavru yapmışlar hepsinin 1 yavrusu olmuş ve 5 koyunları bir anda 10 koyun olmuş. Küçük kardeşin şikayetleri de bu olaydan sonra azalmış hatta artık hayatından hiç şikayet etmemeye başlamış. Tüm zamanını kuzularla ve koyunlarla geçirmeye başlamış. Biraz daha zaman geçmiş mevsimler ve yıllar geçmiş küçük kardeşler artık genç delikanlılar olmuşlar. Koyunları her sene 1 yavru yapmış ve katlanarak çoğalmışlar ve bu sene yaz mevsiminde tam 500 koyunları olmuş. Artık yanlarında 2 kişi daha çalışıyormuş ertesi yıl sayılarını 1000 koyuna çıkarmışlar.

Büyük kardeş küçük kardeşine yıllar önceki konuşmalarını hatırlatmış ve demiş ki eğer güzel bakmasaydın ve sabretmeseydin bu kadar koyunumuz olmayacaktı ve mutsuz olmaya devam edecektin ama şimdi görüyorsun ne kadar mutluyuz. Küçük kardeş cevap vermiş evet haklısın abi. Ne demişler sabreden derviş muradına ermiş...

KÜBRA BAĞLAN

AMAZON ORMANI

Selim ve babası bir karnavala katılmak için Brezilya ya gidiyorlardı. Sabahleyin hep birlikte kahvaltı yaptılar ve havaalanına gitmek için taksiye bindiler. Semih babasına sordu.

-Baba kaç dakika sonra brezilyada olacağız

-Ne dakikası oğlum tam 12 saat ürüyor uçak yolculuğu

-Peki öyleyse uçakta uyurum ben dedi.

Uçağa bindiler uçak kalktı semih cam kenarına oturmuştu ve dışarısını seyrediyordu. Uçak kalkalı 4 veya 5 saat olmuştu. Semih aşağıya baktığında palmye ağaçlarını ve yemyeşil doğayı hayranlıkla seyrediyordu. Uçakta birden bir ses duyuldu herkes panik olmuştu. Hostesler lütfen kemerlerinizi kontrol edin sıkıca bağlayın dediler. Uçak düşüyordu hızla aşağıya inmeye başladılar sonunda bir gürültü oldu ve uçak yere çakıldı. Semih bir süre sonra kalktı ve babasını aramaya başladı. Sonunda babasını buldu. Fakat babası hiç konuşmuyor ve nefes almıyordu. Semihden başka hiç kimse hayatta değildi o ise 9 yaşında bir çocuktü. Ne yapacağını bir süre düşündü. Daha sonra yardım istemek için ormanın içine girdi fakat bu ormanda hiç insan yoktu sürekli kuşlar ve böceklerin sesini duyuyordu. Çok yürümüştü ve çok yorulmuştu. Karnı da çok acıkmıştı yiyecek hiçbir şey yoktu artık kaybolmuştu ve akşam olmuştu semihin karnı çok acıktığı için bir şey yemek canı çekmişti. Annesinin sebze yemekleri aklına geldi. Ben de yeşillikleri yiyebilirim diye düşündü ve tatları acı olmayan yaprakları yedi ve böylece bir zaman acıkmadı. Bir ağacın altında uyudu. Uyandığında onun yanında bir kurt ve bir ayı vardı Semih çok korkmuştu. Kurt yanına yaklaştı ve ona zarar vermedi onu yaladı ayı da onu pençeleriyle sevdi. Onları takip etti. Ayı onu yuvasına götürdü. Semih artık onlarla birlikte yaşıyordu ailesini annesi ve babasını çok özlemişti. Bir gün onları bulacağını düşünüyordu.

Yıllar geçmişti Semih aylarla yaşaya yaşaya ağaca çıkmayı av yapmayı ve güreş yapmayı öğrendi ve çok güçlü bir çocuk oldu artık ormanda tek başına dolaşiyor ve her yere zıplıyordu. Bir gün yine ormanda dolaşırken yolunu kaybetti. Günler sonra birkaç evin olduğu bir yere geldi. Kapıyı çaldı herkes semihden çok korktu. Onlar semihin bilmediği bir dilde konuşuyorlardı sonunda semihden zarar yok anladılar onu içeri aldılar. Semih'e yemek verdiler. Bir adam geldi bu çocuk yıllar önce burada bir uçak düştü kayıp bir çocuk olmuştu o çocuk olmalı dedi Semih bunu anlamadı ama ona bir resim gösterdiler semih ayıca sesler çıkardı. Onun o çocuk olduğunu anladılar.

Hemen bir yere telefon ettiler brezilyaca konuşuyorlardı. Semih'i oradan aldılar Türkiye'ye gönderdiler Semih'i yaşlı bir kadın karşıladı. Bu onun annesiydi ona sarıldı Semih çok ağladı ve seni çok özledim anne dedi.

DEVİRAN YEŞİL

PLANLI ÇALIŞMAK

Merve ve Ebru birbirlerine yüzleri çok benzeyen ama huyları hiç benzemeyen iki kardeştiler. Merve her işini önceden plan yaparak yapardı. Ebru ise onun aksine hiç plan yapmadan yaşayan bir çocuktur.

Merve okula gitmeden önce çantasını hazırlıyordu. Ebru ise sabah kalktığında çantasını hazırlıyordu. Bu yüzden okula hep geç kalıyordu. Merve bir gün öncesinden okul kıyafetlerini ütülüyordu ama Ebru son dakika hallederim deyip kıyafetlerini ya ütüsüz giyerdi ya da ütü yaptığı için okula hep geç kalırdı. Okulda da bu fark belli oluyordu öğretmenin verdiği ödevleri Merve o gün yapıyordu Ebru ise ödevini evde yapmıyordu. Nasıl olsa okula gidince başkasının ödevinden bakıp 5 dakikada yaparım deyip ödevini yapmıyordu, sonunda öğretmeni ona kızılıyordu. Planlı ile plansız arasındaki fark sadece bunlarda belli olmuyordu. Merve'nin yemek saatleri belliydi akşamleyin saat 6'dan sonra yemek yemiyordu sabah kahvaltısını çıkmadan önce yapıyordu öğle yemeğini de uzun teneffüste yiyordu. Ebru ise abur cubur yiyor sabah bazen hiç kahvaltı etmeden gidiyordu. Akşam ise yatmadan önce yemek yiyordu. Bu sebeple Ebru çok şişman olmuştu. Bir gün bir sınav olacaktı sınav saatinden önce Merve hadi kalk sınav var gidelim yoksa geç kalırız dedi. Ebru ise yaaaaaa 5 dakika daha uyuyup geleceği diye cevap verdi. Merve sen bilirsin ben gidiyorum dedi. Ama ebru uyuya kalmıştı bu yüzden apar topar hazırlandı ama sınava yetişemedi. Öğretmene lütfen beni sınava alın öğretmenim uyuya kaldım ben dedi. Öğretmen sana daha önce de söylemiştim Ebru planlı olmalısın plansız olursan başına hep kötü şeyler gelir seni sınava almayacağım bu sana bir ders olsun umarım bundan sonra kendine çeki düzen verir ve planlı bir öğrenci olmayı başarırısın dedi.

Ebru'ya bu ders oldu artık o planlı bir öğrenci olacaktı kararını vermişti annesi, babası ve Merve de ona çok yardımcı oldular. Sonunda Merve de planlı yaşayan bir öğrenci oldu bir daha hiçbir sınava geç kalmadı.

HAYRUNİSA OK

KARIŞIK RENKLİ ÖRDEK

Günlerin birinde bir anne ördek 5 yavru ördek doğurdu. Yavrulardan biri diğerlerinden çok farklıydı. Çünkü onun çok rengi vardı. Kırmızı, yeşil, siyah, beyaz, turuncu, gri, sarı her yeri renkliydi. Bu durum diğer ördeklerin ve anne ördeği hoşuna gitmedi onu beğenmediler, istemediler adeta karışık renkli ördeği dışladılar

Karışık renkli ördek istenmediğini anladı. Bir gün karışık renkli ördeği suda bıraktılar. Karışık renkli ördek çok korkmuştu. O gün bir prenses suda sandalıyla gezinti yaparken renk renk göz alıcı bir ördek gördü. Hizmetçilerine onu yakalamalarını söyledi. Onu getirdiler prenses onu çok sevdi. Ona bir küçük ördek evi yaptı. Onu hayatında hiç kimse sevmemişti ama bir prenses seviyordu. Karışık renkli ördek büyüdü. Gören herkes karışık renkli ördeği çok seviyordu. Gören herkes karışık renkli ördeğe hayran oluyordu. Ama o annesi ve kardeşi ördekleri çok özlüyordu. Bir gün prenesten izin alarak annesini ve kardeşlerini görmeye gitmek istediğini söyledi. Prens izin verdi. Karışık renkli ördek annesi ve kardeşlerinin yanına gittiğinde o kimseyi tanımadı ama annesi ve kardeşi unutmamışlardı. Karışık renkli ördeğin çok güzel bir ördek olduğunu duymuşlardı. Yaptıklarından çok pişman oldukları için onun yanına gitmeye utanmışlardı.

Karışık renkli ördekten hepsi özür diledi karışık renkli annesini ve kardeşlerini affetti. Onları da ördek evine yerleştirmek için izin istedi prenses bu durumu memnuniyetle karşıladı. Hepsi çok mutlu oldu.

RANYA ASUTAY

HER ŞEYDE VARDIR BİR HAYIR

Zeynep çok çalışkan bir öğrenciydi. Dersleri hep çok iyiydi. En sevdiği ders ise matematik dersi idi. Ancak Zeynep'in ailesi çok fakirdi. Zeynep'in babası onu okutabilmek için çok çalışıyordu. Bir gün Zeynep'in sınıf öğretmeni Zeynep'in sınıf öğretmeni Zeynep bursluluk sınavları var katılmak ister misin? diye sordu. Zeynep tamam öğretmenim dedi. Öğretmeni eğer bu sınavı kazanırsan aylık 500 TL kazanacaksın dedi. Zeynep'in öğretmeni senin kazanacağına eminim dedi. Zeynep'in babası sevindi. Zeynep artık babamın fazla çalışmasına gerek yok diye seviniyordu.

Zeynep her gün bu sınava çalıştı. Sınav başka bir okulda yapılacaktı. O okula otobüsle gidiliyordu. Sınav zamanı gelmişti. Zeynep erkenden uyandı, üstünü giydi, kahvaltısını yaptı. Ama o gün çok kötü bir şey oldu. Zeynep'in kardeşi saati 1 saat ileriye almıştı. Otobüs durağına gittiler ama otobüs 1 saat önce gitmişti. Başka otobüs de yoktu. Çünkü Zeynep köyde yaşıyordu. Zeynep çok ağladı. Babası da çok üzüldü ama belli etmedi. Öğretmeni de olsun seneye kazanırsın her şey de vardır bir hayır dedi. Annesi de üzülme kızım sen akıllı bir kızsın seneye kazanırsın dedi. Zeynep ertesi gün okula gitti. Öğretmeni Zeynep ben sana dememiş miydim her şeyde bir hayır var diye?
-Evet öğretmenim öyle demiştiniz.

Biliyor musun dün sınava giden otobüs yolda kaza yapmış içindekiler de yaralanmışlar. Eğer sen de sınava gitseydin başına kötü şeyler gelebilirdi. Zeynep şimdi her şeyde bir hayır vardır sözünü anlıyordu. Bir daha başına gelen kötü şeyler için üzülmedi. Her şeyde var bir hayır dedi.

TAHA GÜREL

UZAY

Öğretmen bana ne olmak istiyorsun diye sordu. Ben öğretmene astronot olmak istiyorum diye cevap verdim sınıfta kimse bu cevabı vermemişti bu yüzden öğretmen bana aferin dedi. Bana neden astronot olmak istiyorsun diye sordu. Ben de beyaz kıyafetlerinin çok havalı olduğunu söyledim. Büyüdüm ve astronot oldum.

İlk işim ise Merkür, Uranüs ve Marsa gitmekti. Astronotların başkanı bize orada hayat var mı bir bakın dedi bizi uzay roketine bindirdiler çok hızlı bir şekilde yolculuk yaptık ama yolculuğumuz bir ay sürdü sonunda Merkür 'e geldik burası çok büyüktü burada su bulamadık sonra Uranüs 'e gittik burası çok küçüktü burada da su bulamadık. Sonra Mars'a gittik herkes dağıldı ve yürümeye başladık ben orada su buldum elime bir kazma aldım ve kazmaya başladım su çıkıyordu hemen diğer astronot arkadaşlarıma haber verdim onlar da çok şaşırılmışlardı. Sonunda uzay maceramızı başarmıştık roketimize bindik ve tam 1 ay yolculuk yaptık ve dünyaya döndük. Ben diğer astronot arkadaşlarımla birlikte basın toplantısı yaptım evet Marsta su buldum dedim. Herkes çok şaşırıldı. Ben bir kahraman oldum.

Artık Marsta hayat olduğunu kanıtlamıştım. Dünyayı kurtardığım için mutluydum. Annem beni hadi uyan artık okula geç kalacaksın diye uyandırdı. Bütün bunlar bir rüyaymış.

TUANA GETİREN

MERT'İN ORMAN GEZİLERİ

Mert her gün ufak köpeği Ceko'yu gezmeye çıkarıyordu. Bugün de her gün olduğu gibi ormana gezmeye gittiler gezerken yolda yaralı bir köpek gördüler ve Mert hemen yaralı köpeğin yanına gitti köpeğin ayağında çok büyük bir yara vardı. Mert köpeğin sahibinin kim olduğunu öğrenmek için tasmaına baktı. Tasmaına baktığında sahibinin adı ve soyadını gördü sahibinin Taha idi. Hemen telefon etti telefonu Taha açtı Mert ona köpeğinizi kaybettiniz mi dedi Taha evet dedi.1 saattir onu arıyorum dedi teşekkür etti Mert ona üzülmeysin heyecanlanmayın önemli bir şey yok ama ayağından yaralanmış ben şimdi onu veterinerine götürüyorum dedi. Veterinerin orada buluşalım dedi. Veterinerde onu tedavi ettiler sonra Taha geldi Mert çok şaşırıldı bu eski okul arkadaşı Taha idi hemen yanına gitti Taha onu tanımadı Mert kendini tanıttı o da Mert'i tanıdı. Köpeklerini veterinerden birlikte çıkardılar Mert ve Taha artık her gün birlikte köpeklerini alarak yürüyüş yapıyorlardı. Eski arkadaşlar yeniden buluştukları için sevinçliydi.

DURU TIRYAKI

YALAN SÖYLEYEN ÇOCUK

Ali sürekli yalan söyleyen bir çocukmuş. Öğretmenleri artık böyle yapma diyormuş ama yalan söylemekten vazgeçmiyormuş. Ali annesine ve babasına da sürekli yalan söylüyormuş.

Bir gün okulda yangın alarmına basmış herkes dışarı çıkmış sonra Ali ben şaka yaptım demiş. Sonra bir kez daha aynı şeyi yapmış ve yangın alarmına basmış herkes dışarı çıkmış. Ali yine ben şaka yaptım demiş. Bir gün okulda gerçekten yangın çıkmış. Yangın alarmı çalmış Ali yangın var diye bağırılmış ama yalancı olduğu için ona kimse inanmamış. Sonra yangının gerçek olduğu anlamışlar ve kaçmışlar Ali'nin yalancı olması az kalsın herkesi kötü etkiliyormuş.

Ali bu olaydan sonra arkadaşlarına ve öğretmenine bir daha yalan söylemeyeceğim diye yemin etmiş ve bir daha yalan söylememiş.

